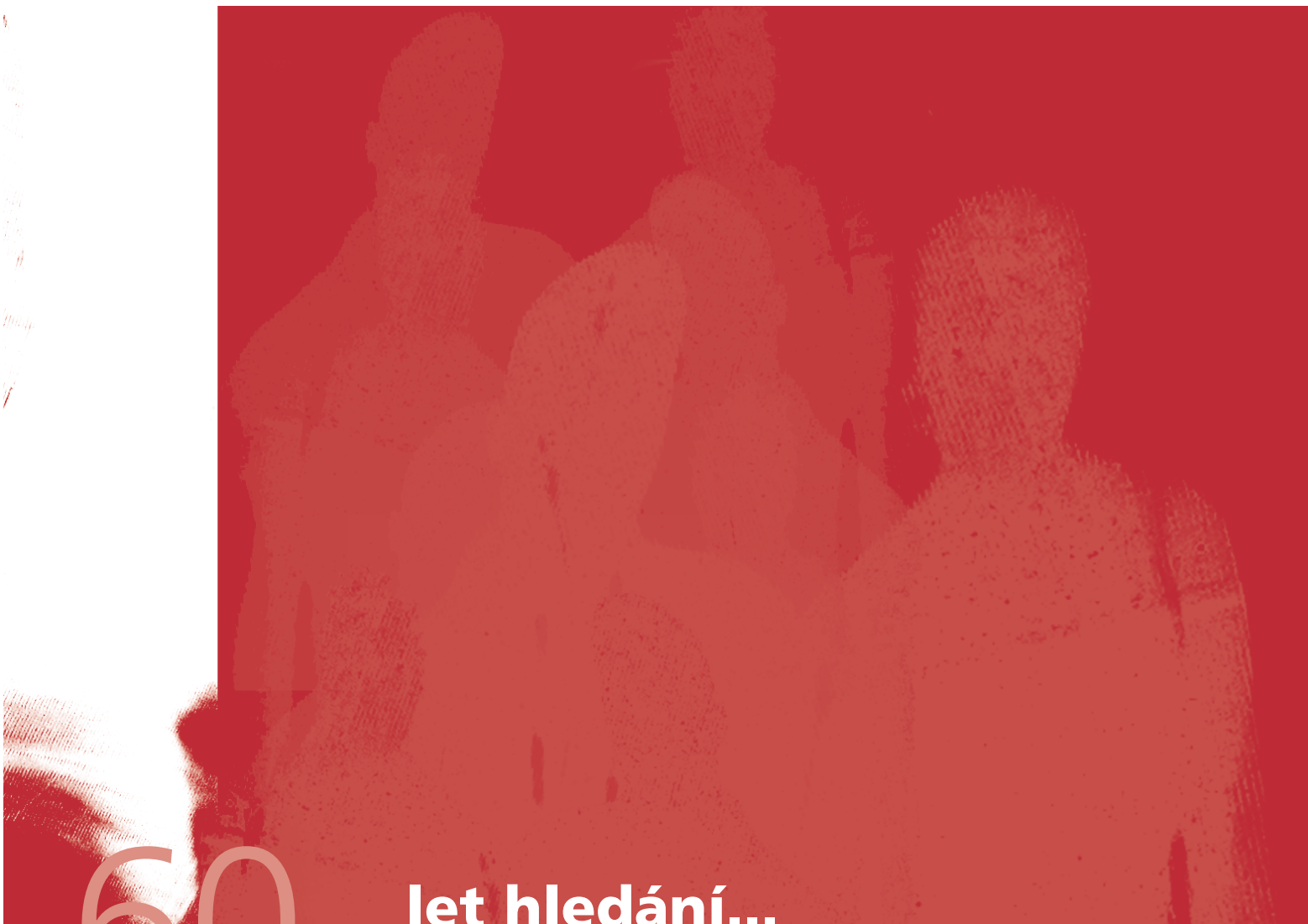

60 let hledání...
Jahre der Suche....

60 Jahre der Suche

2005 jährte sich das Ende des Zweiten Weltkrieges zum 60. Mal. Das war Anlass zum Feiern, Trauern, Denkmalenthüllungen und Feststunden im Gedenkjahr. Unter den ikonenhaften „60 Jahren“ lasen wir in Zeitungen und sehen im Fernsehen von Opfern der Verfolgung, Zwangsaussiedlungen, Bombenkrieg. Holocaust und Zweiter Weltkrieg ist die Vergangenheit, die nicht vergehen will – ob wir das wollen oder nicht.

Deutsche sind vielfach traumatisiert von der Beschäftigung mit deutscher Vergangenheit, geprägt von der eigenen Unsicherheit, mit einem Thema umgehen zu sein, das unangenehm ist und zu dem man sich im Unterbewusstsein meint, positionieren zu müssen. Nach außen aber lieber in die Zukunft schauen, lieber unter den Teppich kehren, ruhen lassen.

Tschechen sind übersättigt von militärischen Panzershows und Politikerreden. Kein politisch verordnetes Denken mehr, aber auch keines, das uns heute anspricht.

„60 Jahre der Suche“ – das Motto des siebten Kunstsymposiums in Řehlovice- meint einen Zeitpunkt und eine Zeitspanne. Einen Zeitpunkt, 1945, an dem ein grausamer Krieg beendet wurde. Eine Zeitspanne, in der Staaten getrennt und gegründet wurden, der Kalte Krieg beendet wurde, die europäische Einigung weiter voranschritt. Zeitpunkt und –spanne betreffen Individuum und Gesellschaft. Sich zu suchen, einander zu suchen bedeutet auf jeder persönlichen Ebene, sich füreinander zu interessieren, sich zuzuhören, entdecken. Suchen im politischen Sinne sollte vom Wunsch geleitet werden, eine gemeinsame Sprache zu finden.

Die Suche von Tschechen und Deutschen hat nicht erst vor 60 Jahren angefangen. Ebenso wenig hat sie 2005 aufgehört. Aufhören zu suchen, bedeutet, stehen zu bleiben.

Künstler aus Deutschland, Tschechien und Gäste aus Österreich haben im Juli 2005 die Suche aufgenommen. Řehlovice wurde wieder Raum, um die eigenen Fähigkeiten, Materialien neu zu suchen.

Frauke Wetzel

60 let hledání

Před šedesáti lety skončila druhá světová válka. Rok 2005 je tedy rokem oslav nebo také smutku, jsou odhalovány pomníky a vzpomíná se. Stále jsme někde viděli „60 let“: v novinách, v televizi, byla řeč o obětech pronásledování, o vyhnání čili „vysídlení“ a o bombardování. Holocaust a druhá světová válka jsou minulostí, která jaksí nechce skončit – ať už si to jakkoli přejeme.

Němci jsou namnoze traumatizováni neustálou konfrontací s vlastní minulostí. Vlastní nejistota člověka ovlivňuje: je tu určité téma, které je nepříjemné, a k němuž se musí zaujmout stanovisko. Tento proces probíhá částečně i podvědomě. Navenek se ale raději hledí do budoucnosti: raději to všechno zameteme pod koberec a necháme to v klidu.

Češi jsou přesyceni vojenskými parádami a deklamováním politiků. Není tu už žádné seshora předepsané myšlení, ale také žádné, které by nás opravdu oslovovalo.

60 let hledání je motto sedmého uměleckého sympozia v Řehlovicích. Za tím se ale zároveň skrývá určité konkrétní datum i určité období. Datum roku 1945, kdy skončila válka. Období, kdy byly státy děleny, zakládány, skončila studená válka a sjednocení Evropy pokračuje. Datum i období se týkají jednotlivce i celé společnosti.

Hledat se, hledat lidi: lidé se hledají, zajímají se o druhého člověka, naslouchají si a objevují se, jsou k sobě otevřenější. Hledání v politickém slova smyslu by mělo znamenat chtít si opravdu porozumět, najít společnou řeč.

Česko-německé a německo-české hledání ale nezačalo teprve před šedesáti lety. Taky nepřestalo rokem 2005. Přestat hledat přece znamená zastavit se.

Umělci a umělkyně z Německa a České republiky, hosté z Rakouska začali v červenci hledat. Řehlovice se staly zase místem a prostorem i pro nové hledání vlastních schopností a materiálů.

60 let hledání

... ano, je 60 let po ukončení druhé světové války, která poznamenala i tuto příhraniční oblast. Když jsme s Lenkou a Frauke určovali téma sympozia na rok 2005, nemohli jsme tuto skutečnost pominout. Nechtěli jsme však zvolit pouze téma, které bude tento rok hodně frekventované při různých projektech. Proto jsme ho rozšířili o další fenomén, důležitý pro toto místo – pohraničí, kde se naše sympozia konají – o hledání... Je vlastně nemožné se na tak malém prostoru zabývat samostatně myšlenkami všech 25ti zúčastněných autorů. S většinou účastníků jsem sice o jejich názoru, koncepci a posléze i o výsledku hovořil. Měl jsem na to i malý školní notýsek a tam jsem si komunikaci se všemi poznamenával. Potom jsem si zapisoval také svoje názory na hotové objekty a instalace během vernisáže. Tyto informace však použiji jenom výjimečně. Nakonec měl každý autor možnost na svoji stránku nabídnout i svoje psané (vysvětlující) slovo.

Zvolil jsem tedy jinou metodu a využil jsem trochu i náhodu ... Když jsem jel minulý týden vlakem z Ústí n.L. do Prahy, měl jsem čerstvě vytisknuté podklady k tomuto katalogu v ruce. Byl jsem plný různých názorů, pocitů a námětů k tomu, co jsem v podkladech ke katalogu viděl a co k tomu napíši. Ve vlaku jsem si sedl do kupé a oslovil dívku, která seděla u okýnka naproti mně. Trochu jsem si postěžoval na práci, kterou jsem si rozložil na stoleček, a rovnou jsem ji balík podkladů ukázal. Jelikož projevila zájem, vše co jsem věděl o každém zobrazeném díle jsem ji vysvětlil a popsal. Pak jsem ji požádal, aby mně označila hvězdičkou, který projekt se jí nejvíce líbí, která autorská stránka ji nejvíce zaujala. No a po skončení naší neplánované spolupráce, která byla limitovaná dobou odjezdu z hlavního nádraží v Ústí a dobou příjezdu na hlavní nádraží v Praze (1hod 34 min), jsem se dozvěděl že dívka se jmenuje Viktorka a je absolventka herectví... A hlavně, měl jsem označeny stránky, které nejvíce oslovily „náhodného zvědavého diváka“.

Instalace Bernda Janninga z Berlína, která se jmenuje KONTAKT, mě zaujala už při postupném vznikaní. K mé spokojenosti dostala hvězdičku. Je to jednoduché, lapidární a čitelné vyjádření. Instalace je výborně zapojena do prostoru, naplňuje dlouhou tmavou přístupovou chodbu do ostatních prostor pivovaru. Stěna z cihel ztěžující komunikaci navozuje napětí. Pro mě byla tato instalace vlastně nepřesvědčivější (i bez lahvi apod.). Ostatně z obrázku to vyčtete sami...

Další hvězdičku dostal grafik a sochař z Uherského Hradiště, Vladimír Kovařík a jeho objekt (NA)LEZENÍ. I tato práce je na vyobrazení dobře čitelná a nepotřebuje slovní podporu. O tom, že vymyslet a vytvořit tento objekt, nebyla zbytečná činnost svědčí mimo jiné i to že na tomto dřevěném stupínku bylo večer plno nalezených ...

Jedna hvězdička by nám určitě neměla uniknout. Andrea Wuttke z Berlína vytvořila do tmavého prostoru ve starém pivovaře pohyblivou instalaci se stínohrou PRAOBRAZ. Při diskusi ve vlaku jsem upozorňoval na tvorbu Christiana Boltanského, který v určité fázi své tvorby hodně používal podobných principů (pohybující se stíny po stěnách). Je však pravda, že tato instalace měla jiná východiska, byla poutavá (i když trochu náročná na obsluhu), ale prostě se líbila.

Hvězdičku za práci HLEDÁNÍ - JAK HLEDÁME? CO HLEDÁME? CO CHCEME NAJÍT? získala absolventka sklářského ateliéru a v současné době snad více fotografka Ilona Staňková z nedalekých Litoměřic. Kromě jiného ve své fotografické skladbě jasně reflektovala zadání. Kamerou obskurou zaznamenávala topografii řehlovického statku...

Gaby Baltha a Brigitta Heidtmann – výtvarnice z Krefeldu – obcházely účastníky sympozia a ptali se - KDE JE TVOJE ŠTĚSTÍ. Od každého si vzali jednu větu a tu pak napsali šablonou na podlahu 44m dlouhé místnosti. Tento koncept byl od začátku jasný a přesvědčivě vymyšlen, propojoval všechny účastníky sympozia – a dostal také hvězdičku .

Další hvězdičkář Jan Korbelík z Vídně vytvořil dva ideově prolínající se projekty 1. A DÁL VRAŽDÍME; 2. EVROPA – MÍR A PITÍ ANEB EVROPŠTÍ BUMBÁLISTÉ. Jeho hodně ostré výpovědi jsou téměř vždy kořením akcí, i když se příliš neohlížejí na „výtvarno“. Je však vidět, že nesou jasná, mnohdy, provokativní sdělení, a tak mají mají úspěch.

Hvězdičku dostala také keramička a organizátorka mnoha workshopů a jiných akcí včetně tohoto sympozia - Lenka Holíková z Litoměřic a z Řehlovic za svůj projekt HLEDEJ ! Autorka použila černobílé fotografie z knihy Zmizelé Sudety - upravila je v minilabu na puzzle - za účelem skládání a hledání ...

Student výtvarné školy Markus Hiesleitner z Vídně dostal hvězdičku za svůj velký a náročný projekt POKUŠENÍ - HLEDÁNÍ. Vybudoval instalaci ve věži, původně v sušárně chmele, která působila magicky hlavně v noci.

Další hvězdičky už nebyly uděleny – to však může být tím, že stránka do katalogu a věc na ní zobrazená nebyla tak dobře čitelná nebo že se obsah díla jen málo dotýkal daných témat a nebo prostě proto že ten vlak nejel delší dobu ...Pro mně však byla ještě užitečná a pro symposium přínosná komunikace s mnohými dalšími výtvarníky a jejich díly. Náhoda tomu chtěla, že o nich nenapišu, a tak si je vybere a zhodnotí majitel tohoto katalogu.

Nejdříve v Řehlovicích a pak v Praze 30.9.2005

Doc. ak. mal Svatopluk Klimeš

60 Jahre der Suche

... ja ja, es sind schon 60 Jahre vergangen seit dem Ende des Zweiten Weltkrieges, der auch diese Grenzregion gezeichnet hat. Als wir (Lenka, Frauke und ich) das Thema des Symposiums für das Jahr 2005 beschlossen haben, konnten wir diese Tatsache nicht ausser Acht lassen. Wir wollten jedoch nicht einfach ein Thema wählen, das in diesem Jahr bei vielen Projekten relevant ist. Daher haben wir uns auf einen Aspekt konzentriert, der speziell für diesen Ort – die Grenzregion, in der unsere Symposien stattfinden – wichtig ist: das Suchen, die Suche.

Es ist eigentlich unmöglich, sich hier einzeln mit den Gedanken aller 25 Teilnehmer und Teilnehmerinnen zu befassen. Mit den meisten habe ich über ihre Ansichten, Konzepte und später auch über die Resultate gesprochen. Ich hatte dazu sogar ein kleines Schulheftchen und habe alles notiert. Auch meine eigenen Gedanken und Ansichten zu den fertigen Werken und Installationen fügte ich während der Vernissage hinzu. Jeder Autor und jede Autorin hat diese noch durch eigene erklärende Worte ergänzt.

Diese Aufzeichnungen werde ich hier aber nur ausnahmsweise verwenden. Meine Methode ist nun anders: auch der Zufall spielte mit.

Als ich letzte Woche mit dem Zug von Ústí nad Labem nach Prag gefahren bin, hatte ich frisch gedruckte Unterlagen zu diesem Katalog in der Hand. Ich strotzte vor Einsichten, Gefühlen und Vorschlägen zu all dem, was ich gesehen habe oder wovon ich beeindruckt war. Ich dachte zu wissen, was ich schreiben soll.

Im Zug saß mir gegenüber eine junge Frau beim Fenster. Ich habe über die mir bevorstehende Arbeit genörgelt und ihr gleich den Papierstapel gezeigt. Da sie Interesse an meiner Arbeit fand, erklärte ich ihr jedes Werk. Danach habe ich sie gebeten, jene Werke mit einem Sternchen zu markieren, die sie am meisten ansprechen. Nach unserer ungeplanten Zusammenarbeit, die durch die Strecke von Ústí nach Prag auf 15td 34 Minuten limitiert war, erfuhr ich, daß meine (un)freiwillige Mitarbeiterin Viktorka heisst und Schauspielerin ist. Sie hat ihre Sternchen gesetzt, Sternchen, die von einer zufälligen, wissbegierigen Betrachterin stammen.

Die Installation KONTAKT von Bernd Janning aus Berlin hat mich schon beim Entstehen beeindruckt. Zu meiner Zufriedenheit bekam sie ein Sternchen.

Sie hat eine einfache, lapidare und lesbare Aussage. Ausgezeichnet in den Raum gesetzt, füllt die Installation den langen Zugang in die weiteren Räume der Brauerei. Die Ziegelmauer, die die Kommunikation erschwert, erzeugt Spannung. Für mich war diese Installation die überzeugendste (auch ohne Flaschen u.a.). Sie können es aus den Bildern selbst herauslesen.

Das nächste Sternchen bekam Vladimír Kovařík, Graphiker und Bildhauer aus Uherské Hradiště, für sein Objekt AUFFINDEN (SICH AUF-LEGEN). Auch diese Arbeit ist auf der Abbildung gut lesbar und bedarf keiner weiteren Erklärung. Daß dieses Objekt nicht umsonst ausgedacht und realisiert wurde, belegt die Tatsache, daß gleich am Abend der Vernissage einige auf der Holzfläche gefeiert haben ...

Ein Sternchen sollte uns auf keinen Fall entgehen: Andrea Wuttke aus Berlin bildete in einem dunklen Raum der Brauerei die bewegliche Schatteninstallation mit dem Titel URBILD. Bei meiner Diskussion im

Zug machte ich auf das Schaffen von Christian Boltansky aufmerksam. Er hat nämlich ähnliches realisiert: ein Schattenspiel auf einer Mauer. Die Installation in der ehemaligen Brauerei hat andere Zugänge, ist aber fesselnd, wenn auch nicht leicht zu bedienen.

Für ihre Arbeit SUCHE – WIE SUCHEN WIR? – WAS SUCHEN WIR? – WAS WOLLEN WIR FINDEN? hat auch die Glaskünstlerin – wenn auch momentan eher Photographin – Ilona Staňková aus Litoměřice ein Sternchen erhalten. Ihre Komposition spiegelt unter anderem ganz klar die Vorgabe wider. Mit ihrer Camera Obscura hat sie die Topographie des Hofes aufgenommen.

Gaby Baltha und Brigitta Heidtmann, zwei Künstlerinnen aus Krefeld, befragten alle Teilnehmer und Teilnehmerinnen: WO IST DEIN GLÜCK?. Die Antworten wurden auf den Boden des 44 Meter langen Raumes gestempelt und auf diese Art verewigt. Die Idee war von Anfang an klar und überzeugend durchdacht und verband noch dazu alle Teilnehmer und Teilnehmerinnen. Dieses Gemeinschaftsprojekt bekam auch ein Sternchen.

Ein weiterer Sternchenträger ist Jan Korbelík. Er schuf zwei einander durchdringende Projekte: 1. WIR MORDEN WEITER und 2. EUROPA – FRIEDEN UND TRINKEN ODER DIE SÄUFERINNEN EUROPAS. Seine ziemlich scharfen Aussagen sind fast immer die Würze des Geschehens, oft auch ohne Rücksicht auf „das Bildende“. Die Botschaften seiner Arbeit sind klar und provokativ und ernten damit großen Erfolg.

Ein Sternchen zeichnet auch die Keramikerin und Organisatorin dieses Symposiums (sowie vieler weiterer Workshops und Aktionen) aus: Lenka Holíková aus Litoměřice und Řehlovice. Für ihr Projekt SUCHE! verwendete die Künstlerin S/W-Photos aus dem Buch „Das verschwundene Sudetenland“. In einem Copyshop wurden diese Bilder zu Puzzles verarbeitet, zum Zweck des Suchens und Zusammensetzens ...

Markus Hiesleitner, Student der Wiener Kunstakademie, bekam ein Sternchen für sein großes und anspruchsvolles Projekt ver-SUCHUNG. Er baute eine Installation in einem Turm, der ursprünglich zum Trocknen von Hopfen bestimmt war. Der beleuchtete Turm hatte vor allem in der Nacht eine regelrecht magische Wirkung.

Weitere Sternchen hat die junge Frau im Zug nicht verteilt. Das hat aber verschiedene Gründe: der Katalog lag nur in seiner provisorischen Form vor und einige der abgebildeten Werke waren damit nur schlecht sichtbar. Teilweise sah sie nur wenig inhaltlichen Zusammenhang zwischen dem gestellten Thema und einzelnen Werken. Vor allem aber: die Zugreise war zu kurz!

Für mich brachte das Symposium jedenfalls sehr fruchtbare Kommunikation, auch mit all den anderen Künstlern und Künstlerinnen, die hier nicht erwähnt wurden.

Wenn ich über sie nichts geschrieben habe, so ist das wirklich nur Zufall – der/die BesitzerIn dieses Kataloges möge selber weitersuchen!

Geschrieben zuerst in Řehlovice und dann in Prag, am 30.9.2005

Doz. Ak. Mal. Svatopluk Klimeš

Úsměv od srdce. Ein Lächeln, das von Herzen kommt.

Mám štěstí, že žiji v Německu, protože v mé zemi je to zrovna velmi těžké.
Ich habe Glück gehabt, dass ich in Deutschland bin, weil in meiner Heimat eine schwierige Situation ist.

Nic a všechno. Alles und Nichts.

Moment, v němž je člověk otevřený novým myšlenkám. Ein Moment indem man neu und frei ist.

Vlaštovky, co s nima bydlíme. Někdy přiletí a jinde ne.
Unsere Mitbewohnerinnen - die Schwalben. Die kommen manchmal, dann wieder nicht.

Když malí psi a malé děti ťapají skrze zástup lidí tisíců lidí.
Wenn junge Hunde und kleine Kinder durch eine Menge tanzender Menschen tapsen.

Keď prídem na to, čo to je. Wenn ich herausfinden konnte, was das ist.

Minutu za minutou strávit bděle a otevřeně. Minute für Minute Wachsamkeit und Offenheit zu leben.

Klid a rovnováha. Ruhe und Gleichgewicht.

...vědomí, že to štěstí mám! Das Bewusstsein, dass ich das Glück habe.

Štěstí - je mít vedle sebe milé lidi. Glück ist umgeben zu sein von lieben Menschen.

Momenty vlastní spokojenosti, o které se mohou podělit s ostatními.
Momente gewisser Selbstzufriedenheit, die Mensch mit anderen teilen kann.

Štěstí je poetická a pomíjivá věc – tedy spíše pocit. Milovat a být milován.
Glück ist eine poetische und flüchtige Sache. „Lieben und geliebt werden.“

2x44m - „Wo ist dein Glück?“
2x44m - „Kde je Tvoje štěstí?“

Gaby Baltha | Wiedenhofstr.68 | Krefeld 47798

Brigitta Heidtmann | Nernststr. 44 | Krefeld 47805

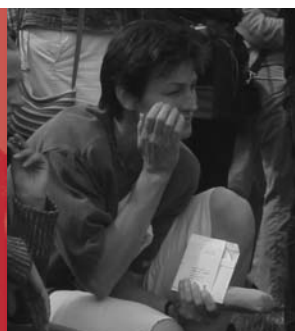
Sucherei
Hledáňko Installation | instalace

Kateřina Dytrtová | Řehlovice 7 | 403 13 Řehlovice

Čtyřikrát hledaná... krajina

Viermal gesuchte Landschaft malba | Malerei

Mimikry
Klanginstallation | zvuková instalace

Schwalbenfrequenz
Frekvence hlasu vlaštovek Klanginstallation | zvuková instalace

Jacob Fraatz | Spreestr. 5 | Berlin 12555

Tam ... a zpět - změnit svět!?
 Hin ... und zurück - die Welt verändern!?

Prostorová instalace, kombinovaná technika | Rauminstallation, Mischtechnik

Silvie Gajdošíková | K mostu 742 | Mělník 27601

ver - SUCHUNGEN
pokušení - hledání Installation, Metall | instalace, kov

Markus Hiesleitner | Gentzgasse 86/88 | Wien 1180

Hledej!

Such! puzzle, foto z knihy Zmizelé Sudety | puzzle, Photo aus dem Buch Zmizelé Sudety

Lenka Holíková | Liškova 9 | 412 01 Litoměřice

Střetnutí
Zusammenstoß instalace, tužená textilie | Installation, Textil gehärtet

Mária Hromadová | Ak. Heyrovského 1171/2 | Hradec Králové 50003

Rovnováha
Gleichgewicht instalace, plst | Installation, Filz

2 strany jedné mince
2 Seiten einer Münze tapisserie, plst | Tapisserie, Filz

Zuzana Hromadová | Ak. Heyrovského 1171/2 | Hradec Králové 50003

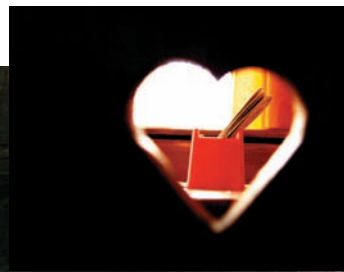

Řehlovická capella-the face of Europe-the place where pain becomes beauty

Elena Ilina | Grafinger Strasse 103 | München 81369

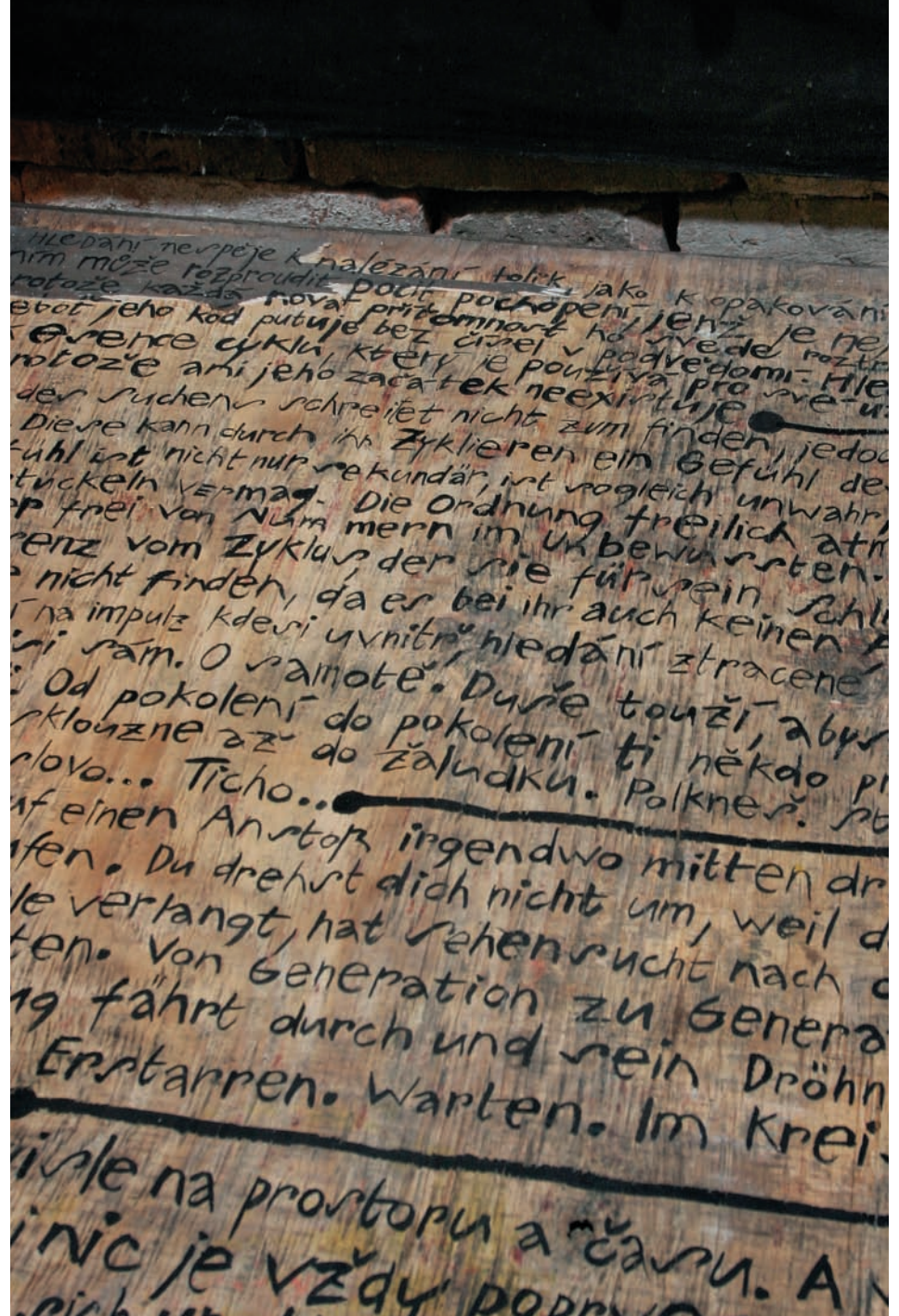

Kontakt

Backstein, Holz, Keramikfliesen, Sand, Glas, Plastikbecher, Bierdeckel, Lack, Foto- und Zeichenpapier | cihly, dřevo, keramické dlaždice, písek, sklo, umělé püllitry, pivní tácky, lak, fotografický papír

Bernd Janning | Bänischtr. 64 | Berlin 10247

Modlitba za to, aby se všechny kruhy uzavřely
 Ein Gebet dafür, dass sich alle Kreise schliessen

prostorová instalace | Rauminstallation

Svatopluk Klimeš | Korunní 80 | Praha 101 00

Otočný objekt 60 let
Ein Drehobjekt 60 Jahre Ø 160cm, papír na dřevě páleno bengálským ohněm popel | Papier auf Holz gebrannt mit Bengalfeuer Asche

Europa = Frieden & Trinken oder Die SäuerInnen Europas
 Evropa = mír a pití aneb Evropští bumbálisté

instalace | Installation

We carry on killing
 A dál vraždíme
 Wir morden weiter

instalace | Installation

Jan Korbelík | Wiedner Gürtel 58/11 | Wien 1040

(na)lezení
Auffinden (sich auf-legen)

Vladimír Kovařík | Štefánikova 698 | Uherské Hradiště 686 01

Die Wand erzählt Geschichte
Zed vypráví příběh dějin

Collage auf Papier | Koláž na papíru

Iman Mahmud | Fuggerstr. 6 | München 81373

Nos mezi očima
Die Nase zwischen den Augen beton, spray | Beton Spray

Petra Mašková | K Fialce 50 | 155 00 Praha 5

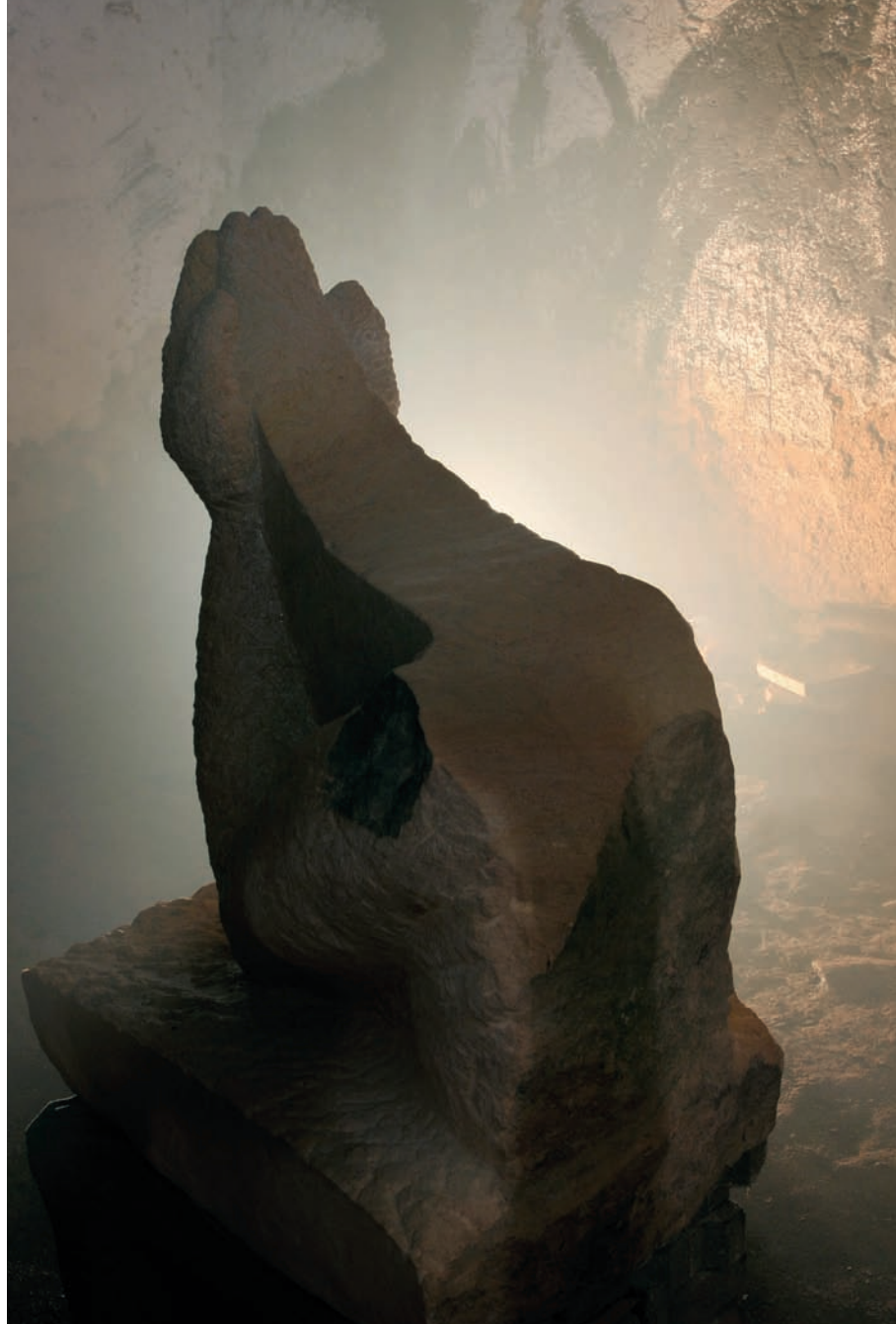

45 - 05 plech | Blech

Václav Minařík | Otáhalova 1 | 746 01 Opava

Očištění
Reinigung kámen | Stein

Štěpán Rattay | Na Dionýsce 12 | Praha 160 00

Die einsamen Nächte des Grenzgängers
Osamélé noci hranicáře
instalace | Installation

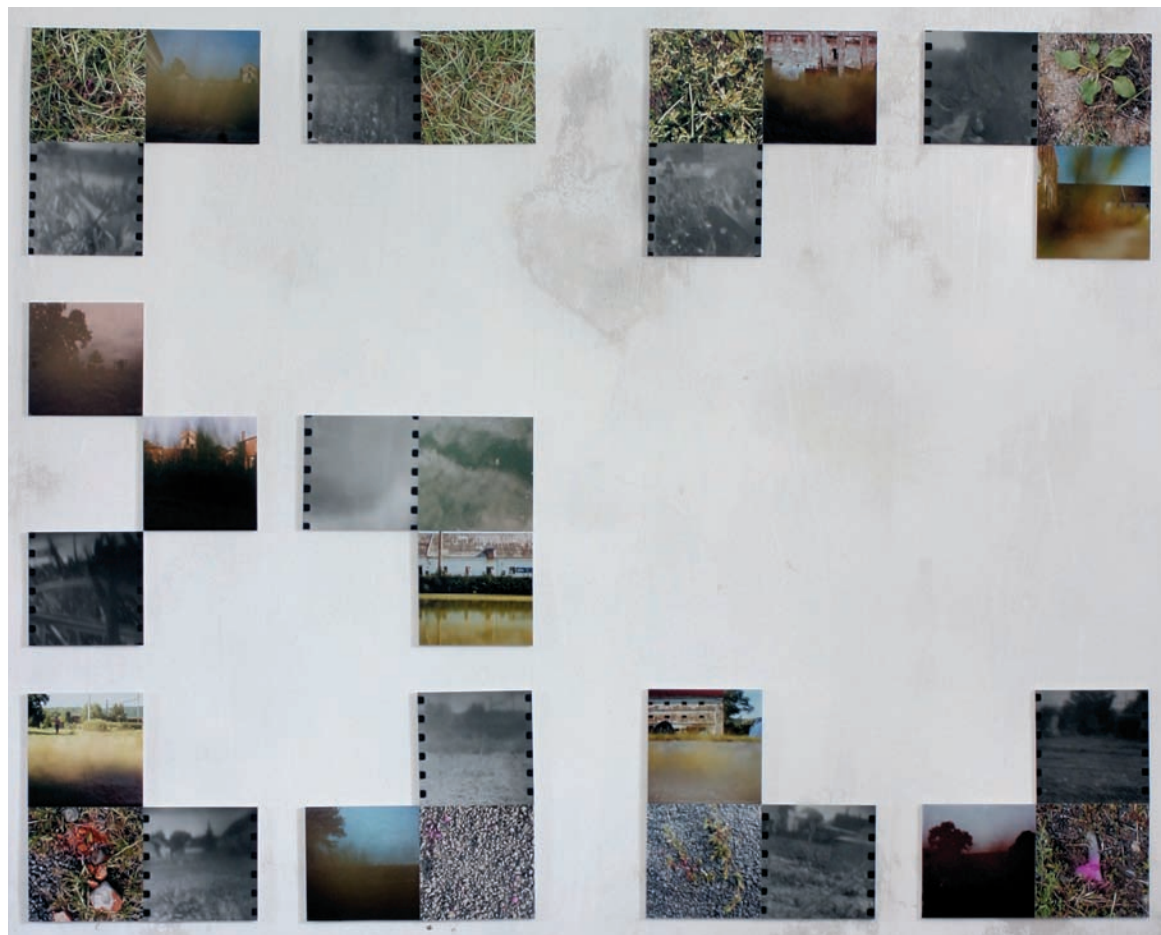

Brigitte C. Reichl | Hörkherstr. 3 | München 80686

Hledání - Jak hledáme? Co hledáme? Co chceme najít?
 Suche - Wie suchen wir? Was suchen wir? Was wollen wir finden?

Barevná a černobílá fotografie pořizovaná fotoaparátem a camera obscura v prostoru řehlovického statku na půdorysu čísla 60
 Farb- und Schwarzweißfoto, Kamera und camera obscura im Rahmen des Hofes auf dem Grundriss der Nr. 60

Ilona Staňková | Teplická 3 | Litoměřice 412 01

Stále otevřeno
Ständig geöffnet | prostorová instalace, drátkování | Rauminstallation, Draht

Petra Timurová | Lipová 646 | Chodov 35735

Die Suche geht weiter
Hledání pokračuje

dřevo, pigment | Holz, Pigment

Barbara Wiesner | Hohengasse 11 | Bautzen 02625

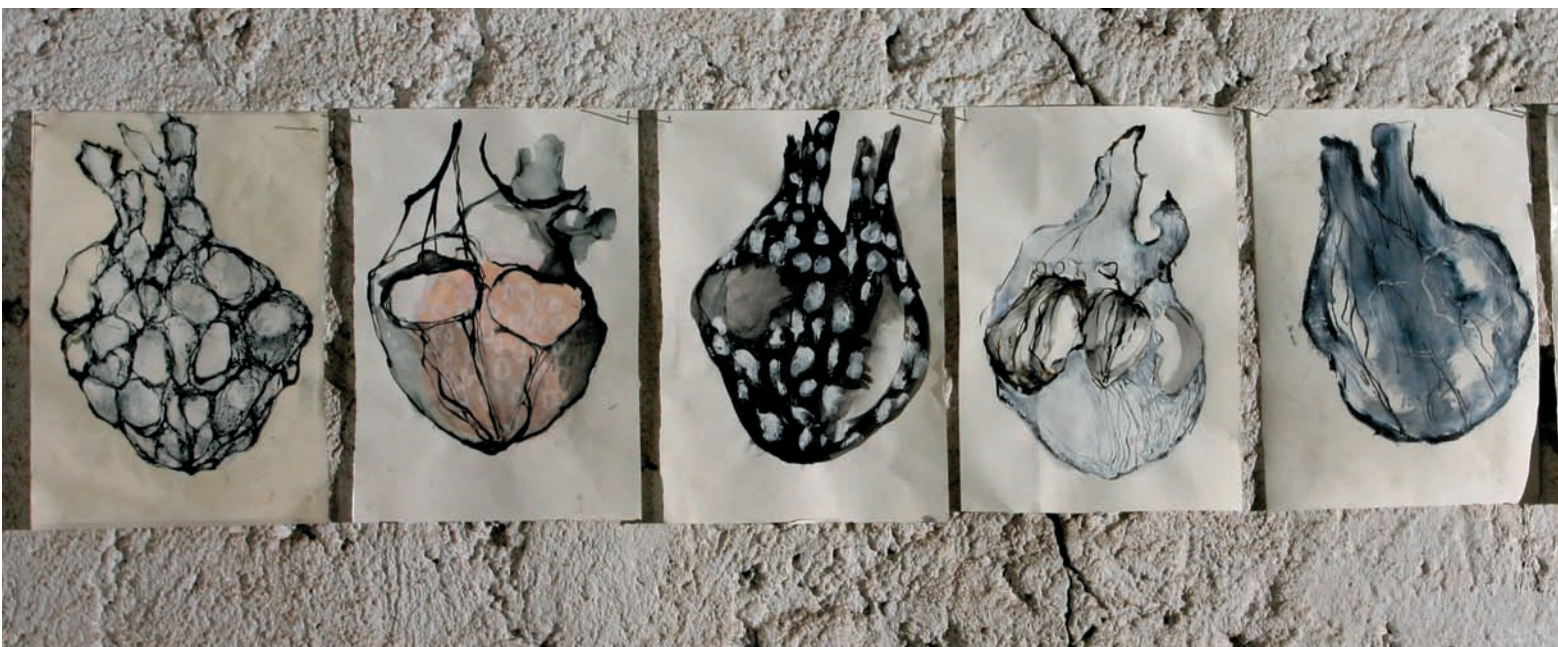

Andrea Wuttke | Spreestr. 5 | Berlin 12555

Offenlegung
Svĕření srdce Mixed-Media

Petra Zadeck | Wittgensteinstr. 30 | Köln 50931

Aneta Volrábová | U Krakonoše 665 | Mariánské Lázně 353 01

Zbyněk Hladký | Pod Svahy | Uh. Hradiště 686 01

60 let poté
60 Jahre nachher keramika | Keramik

Jak vypadáme teď, víme všichni. Ale jak budeme vypadat, až budeme staří, to neví nikdo. Proto jsme vytvořili tuto instalaci masek, ve kterých hledáme pomocí deformací různé podoby našeho stáří. Masky stáří nemůže být jen jedna, protože člověk se mění podle toho, co každodenně zažívá, jak se cítí. Podoba našeho stáří závisí na událostech, které nás poznamenávají buď příznivě či naopak. Možná, že v našich dílech nahlédnete i na podobu vašeho stáří.

Wie wir jetzt aussehen, dass wissen wir. Aber wie wir aussehen werden, wenn wir alt sind, das weiß niemand. Deswegen haben wir diese Maskeninstallation geschaffen, in der wir versuchen, die verschiedenen Formen der äußerlichen Veränderungen im Alter aufzuzeigen. Daher kann die Maske des Alters nicht nur eine sein, denn der Mensch verändert sich je nachdem was er im Alltag erlebt, was er fühlt. Wie wir im Alter aussehen hängt von den Momenten ab, welche uns positiv und negativ beeinflussen. Vielleicht sehen Sie in unseren Werken auch unser Alter.

s t u d e n t i

Vysvitlo slunce (místní vernisážová tradice), Dixi a Beny se postarali o trochu adrenalinu a vernisáž mohla začít.

Začala antikomunistickou písní Giovaniho K. na kterou plynule navázala „módní“ přehlídka šesti minulých dekád v režii Vaška Minaříka, která se uskutečnila na nově opravené střeše nad letní kuchyní.

V dalším nově rekonstruovaném prostoru bývalých stájí - nyní výstavní a koncertní prostor, Silvie Gajdošíková a Jakob Fraatz přednesli 42 vlaštovek. Podmanivý zpěv Silvie podpořený Jakobovou hrou na violoncello opanoval celý prostor a umocnil slavnostní atmosféru vernisáže. Po prohlídce výsledků práce účastníků sympozia, které byly nainstalovány v areálu celého statku, následoval večerní koncert (k poslechu i tanci) skupiny Houpací koně z Ústí nad Labem.

Die Sonne zeigte sich doch – dies ist die Tradition bei den Vernissagen in Řehlovice. Dixi und Beny haben um einen Adrenalinschub gesorgt – und die Vernissage konnte anfangen.

Sie wurde mit einem antikomunistischen Lied von Giovanni K. eingeleitet. Dann folgte die Modeschau der sechs vergangenen Dekaden unter der Regie von Vašek Minařík. Als Catwalk diente das frisch renovierte Dach des noblen Gewölbe, unter der sich die Sommerküche befindet. In der Riesenstallung, die jetzt Ausstellungs- und Konzertraum ist, trugen dann Silvie Gajdošíková und Jakob Fraatz die 42 Schwalben vor. Der einladende und betörende Gesang von Silvie, begleitet vom hehren Meisterklang von Jakobs Cello, beherrschten den ganzen Raum und erhoben die feierliche Atmosphäre. Nach der eingehenden Betrachtung der Arbeiten von TeilnehmerInnen, die im ganzen Areal des Gutshofes installiert wurden, folgte das Abendkonzert (zum Lauschen und Abtanzen) der Gruppe Schaukelpferde aus Ústí nad Labem.

23. / 2005

VERNISÁŽ | VERNISSAGE

PROUDĚNÍ | STRÖMUNGEN 2005

projekt finančně podpořili | *das Projekt ist finanziell unterstützt worden von*

Česko - německý fond budoucnosti
Deutsch - Tschechischer Zukunftsfonds

Ústecký kraj

Obec Řehlovice

GS servis, Praha

Klement, a.s., Hlíňany

Neograph, Štětí

Pila Velvěty

Siemens Kolejová vozidla s.r.o. Praha

partneři | *Partner*

Brücke-Most-Stiftung
FUUD UJEP Ústí nad Labem
Galerie Ve Dvoře Litoměřice
Goethe Institut Praha
Riesa efau Dresden

poděkování všem, kteří nám s přípravou celého sympozia pomáhali |
Außerdem danken wir allen, die bei dem Symposium geholfen haben

rodině Holíkových, F. Wetzel, L. Turanové,
F. Brunnerovi, M. Hiesleitnerovi,
panu starostovi Macháčkovi, paní A. Rauerové,
M. Kubištovi, J.g Korbělíkovi, V. Beránkovi,
paní Pejškové, V. Svobodové, V. Čížkové,
M. Svobodovi, D. Cettl, I. Zemínovi,
panu Tarancovi, Laďovi,
A. Volrábové, Z. Hladkému
a mnoha dalším, kteří s námi měli trpělivost

mediální podpora | *Mediale Unterstützung*

Český rozhlas - Ústí nad Labem

SIEMENS

Brücke-Most-Stiftung

Galerie
Ve Dvoře

ČESKÝ ROZHLAS

24.7.2005

ŘEHLOVICE CUP 2005

Pohár is coming home

Ani nové jméno mužstva vítězů loňského ročníku Řehlovice Cup - Im-puls Lokomotive z Vídně (původně Lokomotive Gedenkdienst Wien) ani legionáři v dresu (s portrétem 40 a zoufalým heslem burčujícím veřejnost k záchraně jejího života) teamu Torpeda Most nedokázali zachránit život 40 (prasátko - maskot turnaje). Ani ekvilibristická hra nohou mládců z Austrie (foto vlevo nahoře), ani obětavé zákroky brankáře Torpeda (foto vpravo nahoře). Jako vlna za vlnou se hnaly útoky hráčů FC Statek Řehlovice (foto vlevo) za jediným cílem - aby se pohár vrátil tam kam patří - DOMŮ (foto dole).

Oporou teamu vítězů byl nejen skvělý výkon Tomáše v brance, Su v útoku, ale i rozvaha Axela a Vaška v rozhodujících momentech pokutových kopů, proti kterým neměli šanci ani legendární explayer Torpeda D.K. (vyjíměčně a pouze pro tento turnaj zapůjčený z Bonnu)*

**Jak hluboko a zcela zbytečně asi museli majitelé Torpeda sáhnout do klubové kasy !?*

Der Pokal is coming home

Weder der neue Name der Sieger des Řehlovice Cup 2004 - Im-puls Lokomotive Wien (damals Lokomotive Gedenkdienst Wien) noch die Legionäre von Torpedo Most (im Dress mit dem Portrait der 40 und einer verzweifelten Inschrift, welche die Öffentlichkeit zur Rettung ihres Lebens wachrütteln sollte) konnten das Leben der 40 retten (Schwein - Maskottchen des Turniers). Es half weder die äquilibristische Beinarbeit der Jugend aus Austria (links oben) noch die aufopfernden Interventionen des Torpedo-Tormanns (rechts unten). Wie eine verhängnisvolle Folge von Wogen peilten die Sportler und Sportlerinnen von FC Statek Řehlovice (links) ein einziges Ziel: Der Pokal muss zurückkehren, wohin er auch hingehört: NACH HAUSE (unten). Das Bollwerk bildeten nicht nur der phänomenale Tormann Tomáš und Sue beim Angriff. Auch die Besonnenheit von Axel und Vašek in den entscheidenden Momenten der Elfmeter, gegen denen war sogar der legendäre Exspieler von Torpedo D.K., den sich die Mannschaft aus Bonn nur für dieses Match ausgeliehen hat*, chancenlos.

**Wie schamlos – und dabei völlig umsonst - mussten sich die Eigentümer von Torpedo an der Clubkassa vergreifen?*

Pohodový den byl završen konzumací česko-německého chleba a mnoha dalších dobrot Lucky a Františka. Tečkou za celým projektem byl skvělý koncert skupiny Njorek.

Dieser Tag der Behaglichkeit wurde abgerundet mit Genuss vom DTB, Deutsch-Tschechischem Brot und anderen Leckerbissen von Lucka und Fratišek. Das I-Tüpfchen war dann ein prächtiges Konzert der Band Njorek.

katalog :

Frauke Wetzel, Svatopluk Klimeš - text

Jan Korbelík, Dani Zeilinger - překlad | Übersetzung

Libor Stavjaník - color foto, Brigitte, Dagmar, Gaby, Lenka, Maja, Zuza, Giovani, Pišta, Libor - bw foto

Vladimír Kovařík - design

ANP - print